

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 288. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686920110960/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

gjøre Camilla skinsyg. Men han opdagede snart to Ting, den ene: at han havde begaaet en Feil ved at nærme sig hende med Overlegenhed og tale i en dæmpet, fortrolig Tone; den anden: at hun paa ingen Maade var til at erobre paa et Streiftog. Overfor disse uviste Chancer betenkte han som erfaren Mand, at et Forhold til to Veninder overordenlig let fører til det Latterlige, at han formaede sig selv til at bringe et Offer og nøies med Camilla.

Medens Emilie befandt sig overordenlig vel ved Livet i Hovedstaden, Indkjøb, Spadseretoure o. s. v. samt de første, recognoscerende Samtaler med Milner, Hald og Bregning, befandt Agenten sig derimod mindre vel. Han led Sult – ikke fordi Huset jo var gæstfrit nok; men det var en københavnsk Gæstfrihed, der underkastede Gæsten Husets Sædvane. Han skulde spise Frokost Kl. 11, Middagsmad Kl. 4 og drikke Thee Kl. 9, og han var vant til at staae op med Solen og holde sine fem smaa tarvelige Maaltider om Dagen. Han kunde gaaet paa en Restauration; men hvis han havde haft en Gæst, der gik op paa Postgaarden og spiste, vilde han have betragtet sig og sit Huus som vanæret, og han holdt tappert ud, befandt sig ilde og flau for ikke at fornærme Grosserereren; thi hvor kunde det blive skjult, om en saadan Mand som Agent Theilmann gik paa en Restauration? Han var strax bleven indbudt til Middag hos en anden Handelsherre; der maatte han spise fra Kl. 5 til 8, høre Musik til Kl. 9 uden at sove, og spille Kort til Kl. 12. Havde det ikke været for den offentlige Menings Skyld, var han efter tre Dages Forløb reist hjem.

En Aften ved Theebordet, hvor Agenten sad og anstrængte sig med at smøre et Stykke Brød »saa tykt som Postpapiir«, kom Tølen paa Klampenborg Badeanstalt, som dengang nylig var oprettet, og hvor det altsaa ikke var blevet simpelt at ligge paa Landet. Man var nysgjerrig, man kunde nok have Lyst til at prøve det. Agenten lyttede. En Badeanstalt – det var jo et Bad! Han spurgte behændig, hvordan man levede der, om der var en Restauration, og da Svaret lod tilfredsstillende, var hurtig en Aftale truffen: Man vilde for et Par Ugers Tid leie en Cottage, Grosserereren vilde møblere, man kunde koge selv, tage Mad eller gaae ud at spise, ganske som man vilde. Damerne vare glade over dette Pust af Friskhed – det smagte